

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 363: Mà Có Thể Phát Tâm Tinh Tấn Dũng Mãnh Tu Hành

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 030)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Mà có thể phát tâm tinh tấn dũng mãnh tu hành】

Người ấy nghe được Phật pháp, liền thật sự làm, thật sự dũng mãnh, thật sự tinh tấn. Dũng mãnh là nói người ấy không ngừng nghỉ, không lười biếng, không mệt mỏi; tinh tấn là nói người ấy thâm nhập một môn, thuần nhất không tạp, đó mới gọi là tinh tấn.

Căn bệnh mà đồng tu chúng ta thường hay mắc phải, không thể nói là quý vị không dụng công, không thể nói là quý vị không nỗ lực, quý vị cũng rất tiến bộ; thế nhưng quý vị không phải là tinh tấn, sự tiến bộ đó của quý vị gọi là “tạp tiến”, gọi là “loạn tiến”, cho nên quý vị không đạt được lợi ích, quý vị đã làm cho nó xen tạp, rồi loạn mất rồi. Sự tiến bộ này cần phải chú ý, cần phải “tinh tấn”.

Phật pháp tối kỵ nhất là xen tạp, không những thế pháp không thể xen vào trong đó, không được xen tạp, mà ngay cả Phật pháp [trong các pháp môn khác] cũng không thể xen vào trong đó. Pháp môn mà Phật thuyết quá nhiều, môn môn như biển cả, chỉ có thể học một pháp môn, vậy thì quý vị mới quyết định thành công. Nếu quý vị muốn học hai pháp môn, ba pháp môn, thì rất đáng tiếc, vô cùng khó thành tựu.

Chúng ta cũng gặp một số đồng tu, đại khái cho rằng một môn thì không mấy bảo đảm, hai môn thì chắc chắn sẽ tốt hơn một chút. Chúng ta khuyên họ niệm Phật, họ vẫn còn muốn đi tham thiền, “Thiền Tịnh song tu”, dường như lúc đó [họ nghĩ] sẽ bảo đảm hơn một chút. Lại có một số người cho rằng hai môn vẫn chưa bảo đảm, còn phải tu thêm ba môn thì mới đáng tin cậy hơn một chút, đó là “Thiền Tịnh Mật tam tu”. Lại còn có những người tu tạp hơn nữa, xen tạp quá nhiều.

Cổ đức có đề xướng, không sai, Vĩnh Minh Diên Thọ Đại Sư từng đề xướng “Thiền Tịnh song tu”; quý vị vừa nghe xong liền muốn học theo, vậy là quý vị sai rồi. Đại sư Vĩnh Minh đề xướng “Thiền Tịnh song tu” là nói với ai? Tại vì sao Ngài phải nói như vậy? Quý vị phải làm rõ ý của Ngài, Lão nhân gia là đối với những người tham thiền mà nói. Tại sao lại đối với người tham thiền mà nói? Vì thấy những người tham thiền này sẽ không thể thành tựu, chẳng những không thể khai ngộ, mà ngay cả thiền định cũng không đạt được; nhưng bảo họ buông bỏ Thiền để đi niệm Phật thì họ lại cống cao ngã mạn, họ không cam tâm tình nguyện, cho rằng Tịnh độ là pháp môn rất thấp, Thiền mới cao siêu, họ cống cao ngã mạn. Cho nên Tổ sư đại từ đại bi, thiện xảo phương tiện, mới dạy họ “Thiền Tịnh song tu”, có Thiền có Tịnh độ, giống như cọt mọc sùng. Dụng ý ở đây là gì? Là vì biết rõ quý vị ở bên đó [tham thiền] không thể thành công, nên tương lai ở phân nửa bên Tịnh độ này quý vị vẫn có thể thành công, tâm lòng khổ tâm như vậy đó.

Nếu quý vị là người niệm Phật, Ngài quyết sẽ không khuyên quý vị “Thiền Tịnh song tu”, đó chẳng phải là phá hoại quý vị sao! Đó chẳng phải là chuốc lấy rắc rối cho quý vị sao! Cho nên chư vị nhất định phải hiểu Tổ sư nói lời đó là đối với ai mà nói, vì sao lại phải nói như vậy; nhất định phải làm cho rõ ràng, làm cho minh bạch, thì chúng ta mới hoằng nhiên đại ngộ, hóa ra chúng ta đang đi đúng đường. Là do họ đi sai lệch đường, nên mới [dùng cách đó để] tu chỉnh lại cho họ, chính là ý nghĩa này.